

Tekst: Jesaja 40:27-31 (2 diensten: korte marathondienst en reguliere dienst met avondmaal)

In beide diensten het volgende filmpje voorafgaand aan de preek:

https://www.youtube.com/watch?v=N96hNp0_OJY&feature=youtu.be&fbclid=IwAR0bVJpEO_JaJC2eiAbNnnlY2ux5v1xg-Hls1gTA_vfW6efE1xkFwam4s9g

Bijzonderheid: 2 preken in één. Het cursief gedrukte is alleen voor de tweede dienst. Het normaal gedrukte is de verkorte preek voor de eerste dienst.

Lieve mensen,

Iedereen wil wat van hem. Hij moet van alles, vinden ze. Allemaal tegengestelde adviezen en belangen. Hij moet de USA moed geven, door mee te doen. Hij moet zijn talenten uitbuiten. Hij moet niet meedoen, vanwege Hitler. Hij moet wel meedoen vanwege solidariteit met de Joden. Hij moet thuisblijven vanwege de rassendiscriminatie in de USA. Hij moet wel naar Berlijn gaan, juist om zijn zwarte broeders en zusters een hart onder de riem te steken. En zo wordt Jesse Owens heen en weer geslingerd. Allerlei adviezen. Niemand vraagt: wat wil je zelf? Niemand die hem ziet zoals hij is. Een jongen die graag rent. Die vrijheid ervaart als de wind langs zijn gezicht suist. Als hij door de lucht zweeft bij het verspringen. En de grote vraag is dus: wie ziet mij zoals ik ben?

Gezien worden zoals je bent. Dát geeft ruimte en vrijheid. Dat geeft verbinding en veiligheid, hebben we vorige week gezien. Maar ja, komt dat wel voor? Is er echt iemand geïnteresseerd in jou? Zonder iets van je te verwachten? Zonder een claim op je te leggen? Dan gaat het niet meer over hardlopen alleen. Dat is het beeld van het leven. Zoveel mensen hebben er behoefte aan gezien te worden. Daarom stemmen ze tegen de gevestigde partijen bij verkiezingen. Omdat ze het gevoel hebben dat ze niet serieus genomen worden. Niet serieus genomen in hun gevoel van onveiligheid. Niet serieus genomen in hun zorgen over de toekomst. Niet serieus genomen als het gaat om hun portemonnee. De vraag is: wie ziet me? Wie komt voor mij op?

In Jesaja 40 is dat de vraag van de mensen: wie ziet ons? Het volk van God is in ballingschap gevoerd. Een speelbal voor Babel. Verpulverd in deportatie. En dan ineens ben je in die wereldstad. Tussen de grote gebouwen en de massa's mensen. En Jesaja roept wel van troost, maar waarom grijpt God niet in? Waarom is er zoveel lijden? Waarom zijn hun gebeden niet beantwoord? Word ik wel gezien? Is er wel iemand die aandacht heeft voor mijn gevoel? Voor mijn zijn?

Straks loop je daar. Tussen de hoge gebouwen. Te midden van 17.000 anderen. Als je de shots van de droncamera bekijkt. Eén grote mierenhoop van mensen. Wie pikt jou daar tussenuit? Wie weet waar je bent en hoe het gaat? Gelukkig hebben ze nu de app. Met het trackingsysteem en jouw loopnummer kunnen je geliefden je volgen. Weten ze waar je bent. En kunnen ze aan je snelheid zien hoe het gaat. En daarnaast kun je eventueel ook nog ff

bellen. Als je bijvoorbeeld onverhoopt uit moet stappen. En je familie naar een afgesproken plek moet komen.

Maar dat was er een tijd geleden allemaal niet. Dan liep je man, of je vrouw, of je zoon of dochter mee. Of iemand anders die jij aan het supporten was. En jij stond langs de kant. En dan maar hopen dat je de hele tijd goed oplette. Zodat je hem of haar niet mis zou lopen. En dan kon je misschien wel afspreken van: ik sta daar of daar. En dan kon de loper ook goed om zich heen kijken. Maar toch: na dat moment was je allebei weer uit het oog. Het was ondoenlijk om ook maar iets mee te krijgen van wat er onderweg gebeurde.

Dus dat trackingsysteem is een uitkomst. Zo ben je te volgen. Zo word je gezien. ... Jesaja 40 gaat over Gods trackingsysteem. *En daarvoor wijst hij allereerst op zijn macht. De Joden klaagden in die tijd: God ziet ons niet. Hij spreekt mooie beloften uit, maar zijn woorden hebben geen waarde. Hij is ons vergeten. En dan laat de Heer zien wat zijn woorden voor waarde hebben. Hij neemt zijn volk mee terug naar de schepping. Hij laat prachtig zien dat zijn woorden het begin vormden van alles. Hij toont zijn macht aan, zijn eigen grootheid. Hij kent zelfs de sterren bij naam. De oceanen passen bij wijze van spreken in zijn handpalm. Hij bestuurt de wereld. Hij is niet handzaam, in je broekzak te passen. In één beeld te vangen. God is zo oneindig groot. Majesteit, heerlijkheid, almacht en heiligheid. Dat zijn termen die iets weergeven van hoe hij zichzelf beschrijft in Jesaja 40.*

En dan komt hij op die vraag die altijd leeft: ziet iemand mij wel? Ben ik wel in beeld? Zoals ik ben? Iemand die mij echt kent? Doe ik er wel toe? Ook de Joden vragen dat in de tijd van de ballingschap. En terecht, want God lijkt hen te zijn vergeten. Maar God laat het tegendeel zien: ik zie je! Ik zie je zoals je werkelijk bent! Ik ben bij je, volg je waar je ook maar heen gaat. God heeft zijn unieke trackingsysteem. Hoe hij het doet weet ik niet. Maar hij heeft alle macht. Hij staat aan het begin van deze wereld. Nou, dan zal hij dat toch ook wel kunnen? God wil dat we hem leren vertrouwen.

Maar hij begrijpt de vraag ook. God kan zich voorstellen dat je met die vragen zit. Hij begrijpt het zo goed, dat hij de mens tegemoet wil komen. Uiteindelijk laat hij zijn betrokkenheid zo zien, dat hij zijn Zoon naar de aarde laat komen. Die trackt jou niet alleen vanuit de hemel, via een prachtig satellietstelsel, op afstand. Maar die komt ook naast jou lopen. God wordt mens en leert jouw leven van binnenuit zien. Hij maakt het mee. Ja, nog sterker: als Jezus weer naar de hemel gaat, dan stort God zijn Geest in mensen uit. Hij komt niet alleen naast je lopen, maar zelfs in jou wonen. Hij wordt zo deel van jouw leven, dat hij je gedachten leest en je gevoelens peilt. Zelfs nog voor jij het door hebt. Zo betrokken is God. Hij verliest je echt niet uit het oog.

Hij geeft als bewijs van die betrokkenheid ook nog eens brood en wijn voor onderweg. Een simpele maaltijd geeft aan: ik zie je. Ik zorg voor je. Zo zeker als je het proeft op je tong. Brood. Druivensap. Wijn. Zo zeker verlies ik je niet uit het oog. Vertrouw er maar op.

En dat vertrouwen. Dat je gezien wordt. Dat vertrouwen geeft nieuwe energie. Een tweede adem, die je nodig hebt bij lange afstanden. Je voelt je sterk, omdat je aandacht krijgt. Zoals je familie of vrienden langs de kant staan om je verder te motiveren. Aanmoedigingen van zoveel mensen langs de kant. Zo is God er bij. Hij wil je helpen de route van je leven te lopen. Je te motiveren om vol te houden. Hij wil je nieuwe energie geven door met je mee te leven. In jouw leven te zijn. Je wordt gezien. En dat geeft een bevrijdend gevoel. *Zoals we vorige week ook zagen.* Jij als klein mensje, midden tussen de hoge gebouwen. Tussen al die duizenden mensen in deze prachtige stad. Jij, als klein mensje, wordt op de voet gevolgd. Je hoeft je niet verloren te voelen.

Ik vind het een prachtig beeld, wat Jesaja hier laat zien. Als je leeft van vertrouwen. Niet gemanipuleerd of voor een karretje gespannen. Zoals bij Jesse Owens dreigde. Als je leeft van vertrouwen. Dan kunnen er de mooiste dingen gebeuren. En ook als er tegenslag is. Dan wanhoop je niet. Want je wordt gezien en gewaardeerd. Geloof het maar. En leef je leven in vrijheid. Een mooie marathon gewenst.

Amen